

Най-добриятъ синь.

Единъ баща раздѣлилъ цѣлия си имотъ между тримата си синове. Останалъ му само единъ скъпоцененъ пръстенъ.

— Тоя пръстенъ, — казалъ бащата, — ще дамъ на оня отъ васъ, който стори най-голѣмо добро. Тръгвайте сега на пѣтъ и се върнете следъ една година. Тогава ще ми разкажете, кой що е направилъ.

Синоветъ се раздѣлили и тръгнали на пѣтъ.

Следъ година се върнали и всѣки му разправилъ, що е извършилъ.

Първиятъ казалъ:

— Единъ богатъ човѣкъ ми даде безъ разписка пълна торба съ злато. Никой не знаеше за това. Мина време и богатиятъ умрѣ. Азъ върнахъ паритѣ на жена му.

— Ти, синко, си постъпилъ честно, — казалъ бащата.

Вториятъ казалъ:

— Вървѣхъ край една воденица. Гледамъ: дете се дави въ водата. Азъ се хвърлихъ и го избавихъ.

— Ти си постъпилъ великодушно, — казалъ му бащата.

Третиятъ синъ рекълъ:

— Минавахъ презъ една гора. Гледамъ: двама разбойници нападнали единъ човѣкъ. А той бѣше най-голѣмиятъ ми врагъ. Азъ се притекохъ на помощъ и го избавихъ.

— Пригърни ме, сине мой! — казалъ му бащата. Пръстенътъ се пада тебе. **Най-голѣмо добро на този свѣтъ е да прощавашъ и да отплащашъ на злото съ добро...**

Господь Иисусъ Христосъ е казалъ:

— Обичайте враговетъ си, благославяйте ония, които ви проклинатъ, добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ, за да бждете синове на вашия Отецъ небесенъ; защото Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни (Мат. 5 гл. 44—45 ст.).

